

FIȘA DISCIPLINEI

1. Date despre program

Facultatea	Facultatea de Litere și Științe ale Comunicării
Departamentul	Limba și literatura română și științele comunicării
Domeniul de studii	Științe ale comunicării
Ciclul de studii	Licență
Programul de studii	Comunicare și relații publice

2. Date despre disciplină

Denumirea disciplinei	Introducere în științele comunicării 2				
Anul de studiu	I	Semestrul	2	Tipul de evaluare	Examen
Regimul disciplinei	Categorია formativă a disciplinei DF - fundamentală, DS - de specializare, DC – complementară				DF
	Categorია de opționalitate a disciplinei: DOB – obligatorie, DOP – opțională, DFA - facultativă				DOB

3. Timpul total estimat (ore alocate activităților didactice)

I a) Număr de ore pe săptămână	4	Curs	2	Seminar	2	Laborator/ Lucrări practice		Proiect	
I b) Totalul de ore pe semestru din planul de învățământ	56	Curs	28	Seminar	28	Laborator/ Lucrări practice		Proiect	

Distribuția fondului de timp pe semestru	ore
II.a) Studiu individual	92
II.b) Tutoriat (pentru ID)	-
III. Examinări	2
IV. Alte activități (precizați):	-

Total ore studiu individual (II.a+II.b+III)	94
Total ore pe semestru (I.b+II.a+II.b+III+IV)	150
Numărul de credite	6

4. Competențe specifice acumulate

Competențe profesionale/generale	CP3 Utilizează diferite canale de comunicare CP6 Dezvoltă strategii de comunicare CP12 Oferă consiliere în ceea ce privește gestionarea conflictelor CP14 Conștientizează dimensiunea interculturală
Competențe transversale	CT2 Gândește analitic

5. Rezultatele învățării

Cunoștințe	Aptitudini	Responsabilitate și autonomie
C.2.1. Identifică principalele teorii, modele și elemente ale comunicării directe și mediate tehnologic, în contextul comunicării de masă și comunicării mediate de computer; C.2.2. Identifică concepte referitoare la public și audiența mass-media, metode de măsurare, precum și indicatori de audiență specifici canalului tehnologic de comunicare mediatică;	A.2.1. Selectează modelele care explică o situație de comunicare în contextul unei probleme profesionale A.2.3. Adaptează mesajele la diverse situații și categorii sau segmente de public în contextul comunicării profesionale.	R.2.2. Utilizează modelele de comunicare, teorii media și indicatori de audiență pentru a proiecta, adapta sau evalua planuri media;

6. Obiectivele disciplinei (reieșind din grila competențelor specifice acumulate)

Obiectivul general al disciplinei	Trecerea în revistă a principalelor teorii, modele și practici ale comunicării, dintr-un unghi diacronic, cu accent pe evidențierea importanței funcțiilor comunicaționale inter-personale, organizaționale și de grup, în strânsă legătură cu practica relațiilor publice, a comunicării și informării mediatice, publicitare, artistice, didactice, științifice etc.
-----------------------------------	--

7. Conținutul predării și învățării

Curs	Nr. ore	Metode de predare	Observații
------	---------	-------------------	------------

1. Introducere. Criterii de definire și unghiuri de abordare a fenomenului comunicational. Structura, rolul, funcțiile și evoluția sistemelor de comunicare. Teorii și modele de comunicare.	2	– Prelegeri pe baza suportului de curs și a bibliografiei aferente;	
2. Tipologia comunicării după formele actanțiale.	2		
3. Tipuri de comunicare după structura verbală-nonverbală: comunicarea verbală, nonverbală și paraverbală.	2	– Expuneri libere și analize pe material tipărit și audio-vizual	
4. Paradigme ale comunicării: teorii mecaniciste și organiciste, școala proces și școala semiotică.	2		
5. Teorii și modele clasice/mecaniciste ale comunicării. Teoriile datei. Teoria matematică a informației. Modelul matematic, liniar-unidirecțional propus de Shannon & Weaver. Informație și redundanță.	2		
6. Teoriile structurale. Lingvistica saussur-iană. Lingvistica saussur-iană. (Ferdinand de Saussure) Roman Jakobson și Școala de la Praga. Funcțiile limbajului. Modelul semiotic al lui Ch. S. Peirce. Semiologia structuralistă. Modelul semiotic al lui Roland Barthes. Antropologia structuralistă. (Lévi-Strauss)	4		
7. Teoriile psihologice. Teorii comportamentale interesate de comunicarea interpersonală. Behaviorismul. Stimul/răspuns lingvistic. Modelul SMCR al lui David Berlo. Modelul relației interpersonale al lui Newcomb. Teoria congruenței a lui Charles Osgood. Teoria lui Leon Festinger a disonanței cognitive.	2		
8. Teorii funcționaliste în comunicarea de masă. Teoria efectelor puternice. Formula lui H. D. Lasswell. Teoria efectului minimal. Modelul multifuncțional al lui George Gerbner. Modelul fluxului în doi pași. (Paul Lazarsfeld)	4		
9. Teorii și modele moderne/organiciste ale comunicării. Teorii sistemice în comunicare. Cibernetică. Feed-back, ordine și dezordine în sistemele informaționale. Modelul lui Norbert Wiener.	2		
10. Teorii interacționiste în psihosociologie. Modele tranzacționale (Eric Berne). Școala de la Palo Alto: o axiomatică a comunicării. (Paul Watzlavick). Fereastra lui Johari.	2		
11. Antropologia comunicării. Interacționismul simbolic și dramaturgia comunicării. Etnometodologia. Etnografia comunicării.	2		
12. Pragmatici lingvistice și comunicare. Teorii ale enunțării, teorii ale actelor de limbaj.	2		
Bibliografie minimală recomandată			
BĂRGĂOANU, Alina; CORBU, Nicoleta. <i>Istoria comunicării</i> , Comunicare.ro, București, 2007. DRĂGAN, I., <i>Comunicarea - paradigme și teorii</i> (vol. I-II), RAO, București, 2007. FISKE, J., <i>Introducere în științele comunicării</i> , trad. rom., Polirom, Iași, 2003. LOHISSE, J., <i>Comunicarea – de la transmiterea mecanică la interacțiune</i> , trad. rom., Polirom, Iași, 2002. TRAN, V.; STĂNCIUGELU, Irina, <i>Teoria comunicării</i> , Comunicare.ro, București, 2003.			

Aplicații (seminar / laborator / lucrări practice / proiect)	Nr. ore	Metode de predare	Observații
<ul style="list-style-type: none"> Modele comunicaționale. Modelul lingvistic al lui Saussure. Modelul semiotic al lui Ch. S. Peirce. Exemple și aplicații practice. 	4	– Aprofundarea și analiza elementelor, aspectelor și problemelor specifice comunicării;	Analize și demonstrații practice pe un portofoliu de materiale existente în scopul informării / comunicării pe domenii specifice (personale, organizație, grup, media, publicitate, artă, învățământ etc.)
<ul style="list-style-type: none"> Modele comunicaționale. Modelul contextual funcționalist al lui Roman Jakobson. Schema comunicațională bazată pe funcțiile limbii: (1 - funcția emotivă (expresivă): centrată pe emițător, exprimă starea afectivă a acestuia; 2 - funcția conativă (persuasivă, retorică): centrată pe receptor, vizează efectul de convingere; 3 - funcția referențială: centrată pe referent, va fi legată de realitatea pe care o exprimă mesajul; 4 - funcția fatică: centrată pe canalul de comunicare; 5 – funcția metalingvistică: centrată pe cod; 6 - funcția poetică: centrată pe mesaj). Exemple și aplicații practice. 	4	– Dezbateri interactive pe corpus de teorii, modele și scheme ale comunicării	
<ul style="list-style-type: none"> Modele comunicaționale. Modelul semiotic binivelar al lui Roland Barthes. Modelul semiotic hibrid al lui Th. A. Sebeok. Exemple și aplicații practice. 	4		
<ul style="list-style-type: none"> Modele comunicaționale. Modelul matematic, liniar-unidirecțional propus de Shannon & Weaver; formula lui H. D. Lasswell; modelul sociologic-generalist circular al lui Osgood & Schramm; varianta lui F. Dance; modelul multifuncțional al lui Gerbner. Exemple și aplicații practice. 	4		
<ul style="list-style-type: none"> Modele comunicaționale. Modele psiho-socio-cognitive. Teoria echilibrului. Teoria simetriei. Teoriile consistenței cognitive. Modele tranzacționale. Modelul relației 	4		

interpersonale al lui Newcomb. Teoria congruenței a lui Charles Osgood. Teoria lui Leon Festinger a disonanței cognitive. Exemple și aplicații practice.	4		
<ul style="list-style-type: none"> Modele comunicaționale. Dramaturgia comunicării și managementul impresiilor. Exemple și aplicații practice. (Erwing Goffman) Modele comunicaționale. Școala de la Palo Alto și cele șapte “axiome ale comunicării” (P. Watzlawick). 	4		
Bibliografie minimală recomandată			
BĂRGĂOANU, Alina; CORBU, Nicoleta. <i>Istoria comunicării</i> , Comunicare.ro, București, 2007. DRĂGAN, I., <i>Comunicarea - paradigme și teorii</i> (vol. I-II), RAO, București, 2007. FISKE, J., <i>Introducere în științele comunicării</i> , trad. rom., Polirom, Iași, 2003. LOHISSE, J., <i>Comunicarea – de la transmiterea mecanică la interacțiune</i> , trad. rom., Polirom, Iași, 2002. TRAN, V.; STĂNCIUGELU, Irina, <i>Teoria comunicării</i> , Comunicare.ro, București, 2003.			

8. Evaluare

Tip activitate	Criterii de evaluare	Metode de evaluare	Pondere din nota finală
Curs	Curs	<ul style="list-style-type: none"> corectitudine și claritate în definirea noțiunilor și conceptelor; prezentarea clară și coerentă a funcțiilor comunicaționale interpersonale, organizaționale și de grup; 	– Examen scris urmat de verificare orală a gradului de îndeplinire a cerințelor din lucrarea scrisă;
Seminar	Seminar	<ul style="list-style-type: none"> folosirea noțiunilor și conceptelor de bază în argumentarea punctelor de vedere; alcătuirea de rezumate informative și parafrizarea adecvată a ideilor preluate din sursele bibliografice studiate; capacitatea de a face conexiuni ideatice cu caracter intradisciplinar și interdisciplinar; respectarea succesiunii etapelor în analiza mesajelor. 	– Evaluare pe parcurs; – prezentare proiect de seminar; – observarea curentă a participării interactive a studenților și notarea pe parcurs;

Fișa disciplinei include, dacă este cazul, elemente adaptate persoanelor cu dizabilități, în funcție de tipul și gradul acestora.

Data completării	Grad didactic, nume, prenume, semnătura titularului de curs	Grad didactic, nume, prenume, semnătura titularului de aplicație
23.09.2025	Lect. univ. dr. Petru MARIAN-ARNAT	Asist. univ. dr. Iulia-Simona SÎRGHI-COVALCIUC

Data avizării	Grad didactic, nume, prenume, semnătura responsabilului de program
23.09.2025	Lect. univ. dr. Petru MARIAN-ARNAT

Data avizării în departament	Grad didactic, nume, prenume, semnătura directorului de departament
23.09.2025	Prof. univ. dr. Claudia COSTIN

Data aprobării în consiliul facultății	Grad didactic, nume, prenume, semnătura decanului
26.09.2025	Prof. univ. dr. Daniela-Viorica PETROȘEL

